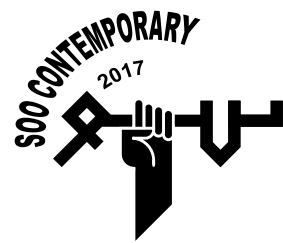

انامق از آن خود
۲۴ دی ماه ۱۳۰۵
مجموعه کتب حضرت علی معاصر سمر

مجموعه معاصر سو میدان هفت تیر، خیابان ویلا، خیابان سمیه، خیابان پورموسی، نبش بامشاد، پلاک ۳۰
www.soocontemporary.com

اتاقی از آن خود

«اتاقی از آن خود» از کنار هم قرار گرفتن کار پنج هنرمند ساکن تهران، ساری، تبریز و فیتویل (آرکانسا) شکل گرفته است. درون‌مایه‌ی اصلی این مجموعه بر اساس طبقه‌بندی‌های مدرن هنر، به خصوص مرزگذاری‌های رایج میان هنر/فرهنگ فرودست (تزیینی) و فرادست (فاخر یا هنرهای زیبا) شکل گرفت. در این راستا، عنصر «گل» به عنوان موضوعی مشترک میان کار این هنرمندان انتخاب شد. «اتاقی از آن خود» از یک فرش، یک طرح کاغذ دیواری، یک کتاب، چند نقاشی و مجسمه‌های سرامیکی تشکیل شده است.

اصطلاح هنرهای فرودست (تزیینی)، که در مقابل فرادست (زیبا) قرار می‌گیرد، معمولاً به آثاری اطلاق می‌شود که با کاربرد، روزمرگی و بهره‌رسانی عجین‌اند؛ چیزی که در تاریخ هنر شرقی‌تر به عنوان بخشی جدانشدنی از آثاری هنری جا افتاده بوده است. این اصطلاح، در عین حال، به هنرهای «زنانه» نیز اطلاق می‌شود. در گرد هم آمدن این آثار، «تزیین» نقشی مطالعاتی ایفاء کرده است، هم در خود آثار و هم در چیدمان نمایشگاه. نقاشی به جای فرش، کاغذ دیواری، یا پرچم قرار گرفته، و اشیای روزمره، از گل‌های زینتی تا جام نقره، در نقاشی‌ها پدیدار شده‌اند. آن چه آثار، درون‌مایه‌ها و رویکردهای آن‌ها را به هم نزدیک می‌کند، فارغ از ویژگی‌های بصری، تلاشی مستمر در راستای به دست آوردن تصویری عمومی از تجربه‌های شخصی است. عنصر گل به عنوان یک شمایل مشترک در آثار دیده می‌شود، هرچند در هر اثر به وجه یا مفهومی متفاوت اشاره دارد.

مجسمه‌های درسا برداشتی از یک سیر تاریخی تخیلی اما موازی هستند که در آن سلطه‌ی گیاه بر انسان، جایگزین انقلاب کشاورزی شده است. گل‌ها و آدم‌ها به هم تبدیل می‌شوند، از هم عبور می‌کنند و نظام سلطه و جنسیتی واژگون و دگرگون شده است. پرچم «جادوگر شهر آژ» به عنوان نمادی جادویی از دگردیسی و تغییر نگرش است.

نقاشی‌های مینو، بر عناصر تزیینی، تصنع، و خواص مادی گل‌ها تأکید دارند. چینش متقارن، و تقابل گل‌ها کنار اشیای خانگی به عنوان تصویر پیش‌زمینه یا پس‌زمینه، بر این نقش سیال پافشاری می‌کند. در این ترکیب‌بندی‌ها، گل بیش از یک عنصر

محوری، جزئی از یک چیدمان است؛ چیدمانی رؤیاگون از عناصر روزمره که ضمن حفظ هویتشان، اشاره‌ای نامتعارف را یدک می‌کشند، نوعی مادیت و تصنع که از آن آشنایی‌زدایی شده است.

آثار ونوشه مبتنی بر مطالعه‌ی یک‌ساله‌ی او از گیاه رزماری بوده‌اند: چگونه یک گیاه روزمره و خانگی که تا مدت‌ها برای او نادیدنی بود به عنصری اصلی از کارهایش تبدیل شد، عنصری که قابلیت‌های بصری آن را به تصویر بکشد. به مرور کارها از تصویرسازی گیاه خارج می‌شوند و با تکه‌هایی موج‌گون از رنگ می‌آمیزند.

در کارهای اخیر زیبا، مطالعه‌ی او بر هنرهای سنتی تزیینی ایران، مانند کاشی‌کاری و فرش‌بافی، با دغدغه‌ی او نسبت به خط، نوشتار و زبان ترکیب شده است. این کارها حاصل تجربه‌ی زبان بصری زیباست که کلمات و به خصوص اشعار را به عنوان بخشی از حافظه‌ی جمعی، دگرگون و آن‌ها را تبدیل به تصاویری مختل‌شده و ناخوانا کرده است. در «اتاقی از آن خود»، یکی از این طراحی‌ها به قطعه فرشی تبدیل شده و تصویری که از خاطره‌ی او از فرش شروع شده بود، خود به یک جسم تزیینی بازتولید می‌شود.

نقاشی شهرزاد برداشتی از یک دسته‌گل مصنوعی و بر اساس تصویری از لابی یک هتل در زادگاهش زاهدان است. چیدمان‌های گل به عنوان عناصر تزیینی خاموش و شاهدان همیشگی، از عناصری است که در آثار سال‌های اخیر او به کثرت حضور دارد. این بار، دسته‌گل مصنوعی به ظاهر ابدی اما در واقع فروپاشیده است. عنوان اثر، «بیدارشدن به صدای مرگ بر»، به خاطره‌ی او از همان مکان اشاره دارد.

«اتاقی از آن خود»، برگرفته از عنوان مقاله‌ی مفصل ویرجینیا وُلَف (۱۹۲۹)، به ضرورت اقتصادی پدیدآورنده (هنرمند یا نویسنده) به داشتن فضایی برای کار اشاره می‌کند.

در این مقاله، ولف شخصیتی خیالی به عنوان خواهر ویلیام شکسپیر تصور کرده و درباره‌ی امکان‌ناپذیری شکوفایی استعداد و خلاقیت چنین کسی، خصوصاً با توجه به نابرابری‌های جنسیتی و اقتصادی، نظر می‌دهد. این عنوان همچنین به از آن‌خودسازی فضا توسط عناصر موجود در آن، خصوصاً آن‌هایی که برای تزیینش به کار گرفته شده‌اند، اشاره دارد.

درس‌اسدی
شهرزاد جهان
زیبارجی
ونوشه کاظمیان
مینویلسهرابی

دorsa اسدی
Dorsa Asadi

یک داستان عاشقانه‌ی واقعی
سرامیک
۲۳×۱۷×۱۲ سانتی متر
۱۴۰۰
A True Love Story
Ceramic
23x17x12cm
2021

پیدایش مرد شکری
سرامیک
۲۲×۴۳×۴۰ سانتی متر
۱۴۰۰
Genesis of Sugermen
Ceramic
22x43x40cm
2021

جادوگر شهر اُز
اکرلیک روی پارچه، سرامیک، میله‌ی فلزی
۴۸×۵۵ سانتی متر
۱۴۰۰
The Wizard of Oz
Acrylic on Fabric, Ceramic, Metal Bar
48x55cm
2021

ليدي ارکید
سرامیک
۲۳×۲۳×۱۰ سانتی متر
۱۴۰۰
Lady Orchid
Ceramic
23x23x10 cm
2021

شهرزاد جهان
Shahrzad Jahan

بیدار شدن به صدای مرگ‌بر
رنگ‌روغن روی بوم
۱۴۰۹ سانتی متر
۱۴۰۰
Waking up to Death Chants
Oil on Canvas
120x90 cm
2021

آرایش ساختگی
کتاب
۲۳×۱۶.۵ سانتی متر
۱۴۰۰
Artificial Arrangements
Artist Book (Edition of 50 + 2AP)
23x16.5 cm
2021

زیبا رجبی
Ziba Rajabi

سرکین داری ای چرخ
مداد رنگی روی کاغذ
۱۹×۱۴ سانتی متر
۱۴۰۰
Sare Keen Dari Ey Charkh
Color Pencil on Paper
19x14 cm
2021

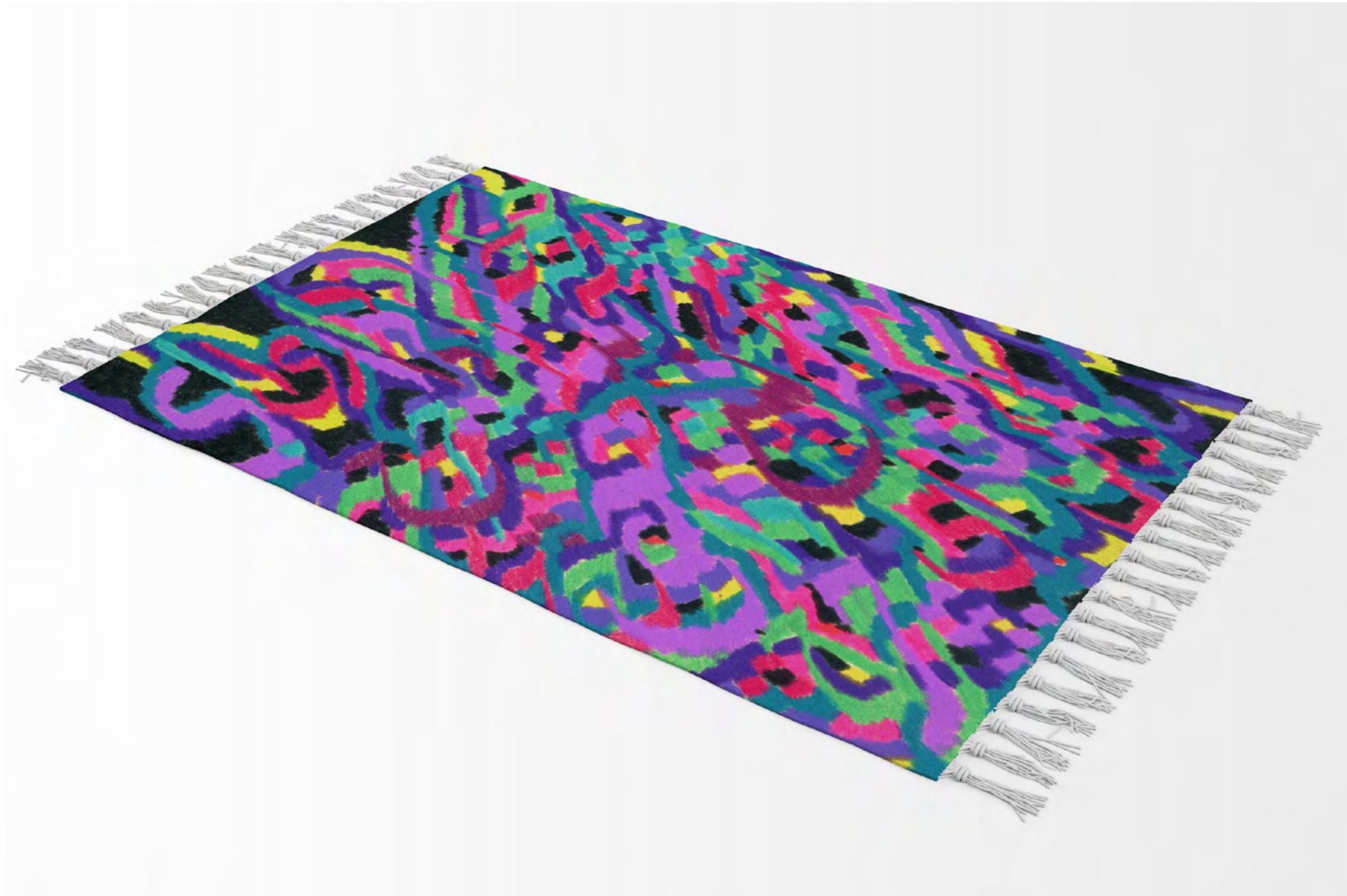

از قامت سرو قدشان
مداد رنگی روی کاغذ
۱۹۰۱۴ سانتی متر
۱۴۰۰
Az Ghaamate Sarv Ghadeshah
Color Pencil on Paper
19x14 cm
2021

ناپسندیده بود دل شکستن
مدادرنگی روی کاغذ
۱۹×۱۴ سانتی متر
۱۳۹۹
Napasandide Boud Del Shekasthan
Color Pencil on Paper
19x14 cm
2020

نه آیین داری ای چرخ
چاپ روی فرش
۲۲۰×۱۵۰ سانتی متر (۱۰ نسخه + ۱ نسخه هنرمند)
۱۴۰۰
Na Aayin Dari Ey Charkh
Print on Carpet (Edition of 10 + 1AP)
220x150 cm
2021

رزماري شماره ۱
مداد رنگي روی کاغذ
۳۲×۶۴ سانتی متر
۱۳۹۹
Rosemary No. 1
Color Pencil on Paper
32x64 cm
2021

رزماري شماره ۲
مدادرنگي روی کاغذ
۹۰×۶۰ سانتی متر
۱۳۹۹
Rosemary No. 2
Color Pencil on Paper
90x60 cm
2021

رزماری شماره ۳
مدادرنگی و آبرنگ روی کاغذ
۵۵×۹۵ سانتی متر
۱۳۹۹
Rosemary No. 5
Color Pencil and Watercolor on Paper
95x55 cm
2021

روزمره شماره ۴
مداد رنگی روی کاغذ
۴۶×۴۶ سانتی متر
۱۳۹۹
Rosemary No. 4
Color Pencil on Paper
46x46 cm
2021

رزماري شماره ۵
مداد رنگي و آبرنگ روي کاغذ
دو لت، ۵۰x۳۵ سانتی متر (هر کدام)
۱۳۹۹
Rosemary No. 5
Color Pencil and Watercolor on Paper
Diptych, 50x35 cm (each)
2021

رزماري شماره ۷
مداد رنگي و آبرنگ روي کاغذ
۴۵×۹۵ سانتي متر
۱۳۹۹
Rosemary No. 7
Color Pencil and Watercolor on Paper
45x95 cm
2021

مینو یلسهرابی
Minoos Yafsohrabi

بدون عنوان
رنگ روغن و اکریلیک روی بوم
۷۰×۵۰ سانتی متر
۱۴۰۰
Untitled
Oil and Acrylic on Canvas
70x50 cm
2021

فراموشم نکن
رنگ روغن و اکریلیک روی بوم
۴۰×۴۳ سانتی متر
۱۴۰۰
Don't Forget Me
Oil and Acrylic on Canvas
40x43 cm
2021

داشتن حس آرامش بعد از دیدن قطر
یکسان انگشت‌ها و حفره‌ی چیزها
رنگ‌روغن و اکریلیک روی بوم
۴۹.۵×۴۹ سانتی متر
۱۴۰۰
Have a Sense of Tranquility after Seeing the
Same Diameter of Fingers and Holes of Things
Oil and Acrylic on Canvas
49.5x49 cm
2021

Minoo Yalsohrabi
Vanoosheh Kazemian
Ziba Rajabi
Shahrzad Jahan
Dorsa Asadi

A Room of One's Own

“A Room of One’s Own” is the result of a collaboration between five artists based in Tehran, Sari, Tabriz, and Fayetteville (Arkansas). The thematic approach in this project has been based on the dominant modern classifications in art, specifically the categorization of art and culture into the two distinctive classes of ‘high’ (fine, or polite) and ‘low’ (popular, or decorative). In this spirit, the ‘flower’ was chosen as an element linking the work of the five artists. “A Room of One’s Own” includes a carpet, a wallpaper design, a book, a number of paintings and ceramic sculptures.

Contrasted against high or fine art, decorative (low, or popular) arts are commonly attributed to works that prioritize usefulness, everyday value, and practicality; characteristics which have been highly prized in more Eastern art histories as integral features of all creative human production. Moreover, in many of the post-Renaissance modern classifications of art, the term has been frequently accredited to ‘female’ arts. In the course of the project’s research, ‘decorative’ approaches and elements, as well as those of ‘ornamentation’ have been treated as most valuable resources, and such approaches have been key in the coming together of the works and the artists, both conceptually and in the final layout of the exhibition. A carpet substitutes a painting, a wallpaper, or a flag, and mundane objects like decorative flowers or a silver chalice, are portrayed in paintings. In addition to their visual characteristics, what ties the pieces, themes and perspectives together is a continuous effort in depicting a general image of personal experiences. The flower, as an element, is present in the works as a common icon, while carrying diverse connotations and denoting different conceptual outlooks.

The ceramic sculptures by Dorsa are the result of an imaginary but parallel historical timeline in which, instead of the agricultural revolution, flora continue to reign over humans. Flowers and people are engaged in a trans-morphosis; they transcend each other’s fundamental properties, and systems of gender and hegemony are transformed. The flag of “The Wizard of Oz” takes up the role of a magical symbol, denoting transmutation and change of perspective.

The paintings by Minoo are replete with decorative elements and focus on artificiality, ornamentation, and the material qualities of flowers. Symmetry and the presence of flowers along with domestic objects as background or foreground elements, further emphasize these fluid roles. In her compositions, flowers are depicted as part

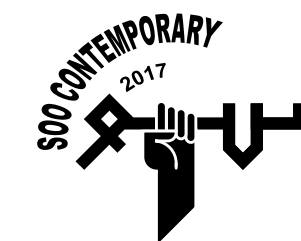
of a larger arrangement rather than a dominant protagonist; a dream-like arrangement of everyday elements that while insisting on their conventional identities, make atypical and uncanny allusions –a defamiliarized materiality and artificiality.

The works by Vanoosheh are based on her year-long study of the rosemary plant: how an everyday and domesticized plant, which had remained ever so invisible to her, became the subject of her research and practice; an element whose visual characteristics and features she sought to portray. In this process, the pieces moved away from illustrations of the plant, and her depictions of the rosemary blended into wave-like color spectrums and gradients.

In Ziba’s recent work, she has combined her research on traditional Iranian decorative arts, like tilework and carpet weaving, with her interest in type, calligraphy, language and written word. The pieces are the result of her developing a visual language in which words, and more specifically lines of poetry (as part of the collective social memory), are morphed and transformed into illegible forms that almost resemble corrupted digital images. In “A Room of One’s Own”, one of her drawings has been replicated as a carpet: as so, an image that was originally formed from her mental image of a carpet, has been reproduced as a decorative object.

Shahrzad’s painting is based on a photograph: a flower bouquet sitting in the lobby of a hotel in her hometown of Zahedan. Flower arrangement, as decorative elements and ever-present silent witnesses, have been recurring subjects in her recent work. In this piece, while the artificial bouquet appears as eternal, it has in fact collapsed. The title of the piece, “Waking Up to Death Chants”, refers to a personal memory of hers in the same location.

The title, “A Room of One’s Own”, was taken from the title of the 1929 extended essay by Virginia Woolf, and refers to the necessity of financial independence for an author (writer or artist) and to have a room of one’s own to be able to remain creatively productive. In her essay, Woolf invents a fictional character she describes as Shakespeare’s sister and examines the role of financial and gender-related inequalities in limiting her creative development and output. The title also refers to the appropriation of an exhibition space by the elements and objects accommodated within it, especially those aimed at its decoration.

Soo Contemporary|#30 Bamshad St., Pourmoussa St., Somayeh St., Villa St., Tehran, Iran
www.soocontemporary.com

A Room of One's Own
14 Jan 2020
Soo Contemporary